

dens de ere der. Det er klart, at alle store offentlige Bygninger, saasom Aflyer for Sinds- svage, Hospitaller, Fængsler o. s. v., ere meget dyre og altsaa medføre en meget høi Gumsleie, hvis man vil have dem godt og forsvarligt byggede, men Fængslerne maae dog kaldes billige, naar de bidrage til, at Forbrydelsernes Antal forringes, Fangerne forbedres og derved Faren for den offentlige Ro og Sikkerhed tager af. — Der er en lille Sag, hvori jeg er i Mindretal i Udvalget, og som jeg skal omtale med et Par Ord. Jeg vil ikke gjøre store Anstrengelser for at formaae det ærede Thing til at bevilge de 4 Rbd., men det synes mig dog, at man tillægger de 4 Favne Brænde til Præsten ved Horsens Tugthuus for stor Betydning. Denne Præst har begyndt med en lavere Gage end andre Præster i samme Stilling; den er efterhaanden stegen noget, men han er dog ikke naaet videre end, at han nu har samme Gage som Præsten ved Bridesløselille. Efter Alt, hvad jeg har erfaret, er denne Mand en sjelden nidkær og almeenagtet Mand, som har et overordentlig anstrengende Arbeide, der er mere anstrengende — som det paastaes af den Mand, der vel bedst kan bedømme disse Forhold, nemlig Direktøren for Fængselsvæsenet — end det, der paalægges Præsterne ved de øvrige Straffeanstalter. Grunden, hvorfor man tidligere har nægtet ham dette Brænde, troer jeg, ligger deri, at man har forbejlet ham med hans Navnebroder Præsten Boesen, som boer i Horsens By, medens den Boesen, hvorom her er Tale, boer i selve Straffeanstalten; man har nu troet, at han boede i Byen og derfor nægtet ham Brændedeputat. Dertil kommer endnu, at den ærede Rigsdagsmand, som er Direktør for Fængslet i Horsens, har oplyst, at denne Mand er den eneste blandt det ved Anstalten ansatte Personale, hvem der ikke er tilstaaet Brændedeputat, og det staaer for mig som en unødvendig Stridbarhed længere at ville nægte ham de 4 Favne Brænde. (An = fjær: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.)

Thune: Jeg skal blot bemærke, at naar den ærede Taler, der nu begjærede Ordet for en kort Bemærkning, har oplyst om Fangerne,

at Gumsleien for hver Fange i Bridesløselille er 80 Rbd., saa troer jeg dog virkelig, at vi ikke kunne føre Fangerne denne Post til Laft og sige: I koste os 80 Rbd. i Gumsleie, saa kunne vi ikke koste mere Brød paa Eder. Jeg troer, at denne Betragtning er aldeles feilagtig. — Naar en æret Taler fra Randers (N. Hage) hittede, at jeg eller han mødte aldeles uforberedt og uvidende, saa kan jeg ikke indsee Grunden til denne Bemærkning; thi da der jo staaer paa Dagsordenen, at vi idag skulle behandle § 9 om Justitsministeriet, og det igaar blev opgivet, at vi skulde begynde med Straffeanstalterne, saa veed jeg ikke, hvorledes det kan siges af det ærede Medlem, at han er aldeles uforberedt paa at tale om, hvad der vedrører Straffeanstalterne, og heller ikke troer jeg, han med Grund kan kalde det en uforfigtig Tale eller urigtigt af mig at fremkomme med for Offentligheden, da dette Punkt har været behandlet i de offentlige Blade. Jeg kan aldeles ikke begribe, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kunde komme med en sliq Indvending; thi der er efter min Mening ikke det mindste Uforfigtige eller Urigtige deri. Jeg har ikke draget det frem for Offentligheden; thi det er jo allerede før bragt om i hver Mandes Huus i mange Aftryk, og jeg troer, at man i et konstitutionelt Land maa være forberedt paa, at enhver Regjeringshandling bliver omtalt, hvad enten den nu bliver billiget eller misbilliget, saa at vi her i denne Sag kunne tale frit og aabent. Denne Sag vedrører Offentligheden; thi det vedrører Offentligheden, hvis en Fange er bleven fullt. Derfor viser jeg den Bemærkning tilbage, at jeg er uforfigtig og møder med Uvidenhed; thi jeg veed, hvad jeg taler om, og jeg har selv endnu i Formiddag været ude i Fængslet for at undersøge Sagen, førend jeg dømte om den og talte her i Thinget. Hvorpaa det ærede Medlem grunder sin Beskyldning, er mig aldeles ufatteligt; han siger: „Du veed ikke, om denne Mand har fulltet eller ikke“; hvilket Menneske i Verden kan vide det? Jeg kan ikke see ind i Manden, om han har fulltet eller ikke; men jeg veed, at Fangen i Retten har udsagt, at han er bleven fullt, samtidigt med, at han er bleven sat til haardt Arbeide. Jeg troede,